

Dia Mundial de la Ràdio amb els oients

SAÛL GORDILLO
DIRECTOR DE
CATALUNYA RÀDIO

Aquest dilluns Roger de Gràcia farà el programa de Catalunya Ràdio *Estat de Gràcia* a casa de l'oient Núria Martínez a l'Horta de Lleida. Tota la programació d'aquest Dia Mundial de la Ràdio es farà fora de l'emissora. Catalunya Ràdio ha rebut prop de 300 peticions d'oients que s'han ofert per obrir les portes de casa seva perquè s'hi faci algun dels programes de la ràdio pública. Un desplegament espectacular permetrà fer un homenatge als protagonistes anònims de la ràdio, com són els oients i els tècnics.

Aquest Dia Mundial de la Ràdio pretén posar en valor la confiança de l'audiència, que ha donat les claus de casa seva perquè hi entri Catalunya Ràdio, i el paper rellevant dels professionals que mai no es posen davant del micròfon. Si la ràdio és el mitjà més vital segons els estudis d'audiència, fort i necessari per a la societat, i que millor permet als ciutadans informar-se i entretenir-se mentre fan altres activitats, el Dia Mundial de la Ràdio havia de servir enguany per agrair la confiança que els catalans tenen dipositada des de fa anys en la seva ràdio pública i en el conjunt

de la ràdio en català.

Tots els professionals de Catalunya Ràdio, Catalunya Informació, Catalunya Música i iCat.cat estan bolcats en una programació especial que aposta per la proximitat. La forta presència territorial que la ràdio pública té al país –amb delegacions com la que a Lleida encapçala Roser Perera i amb professionals com Rafel Ventura, a qui desitgem una ràpida recuperació–,

així com la seva cobertura universal arreu del Principat, és la garantia de la proximitat, però aquesta es veu reforçada amb *#CatRàdioEsMou*, una etapa marcada per la participació dels oients, l'activitat a les xarxes socials i la innovació amb nous formats i més continguts en l'entorn digital.

La proximitat amb els oients i la confiança de l'audiència, un patrimoni acumulat al llarg d'anys, no es guanyen només amb informació, rigor, servei públic i pluralitat, ni tant sols amb el desplegament d'antenes i repetidors a tots els racons del país, sinó que s'han d'acompanyar d'accions que ens permetin ser més a prop de la gent allà on ens escolten i allà on consumeixen ràdio. És per això que acabem de redissenyar la web *catradio.cat* i d'estrenar una versió d'aplicació mòbil per a telèfons i tauletes. I els propers dies anunciarem una nova oferta de continguts radiofònics en l'entorn digital. Aquest 13 de febrer Catalunya Ràdio "venim amb tu", però no només físicament i a través de la ràdio tradicional, sinó també pels nous canals pensats pels nous hàbits de consum digital.

Neurona contra testosterona

LLEIDA 3.0
ÈRIC LÓPEZ I RIBES
@ericlopeziribes

Una vegada vist per sentència el judici contra el president Mas, la vicepresidenta Ortega i la consellera Rigau, per haver promogut i instigat la consulta del 9N, al que hem assistit aquesta setmana, sembla evident que la testosterona amb la qual actua l'Estat espanyol contra Catalunya li ha tornat a jugar una mala passada.

Es veia a venir que els poders fàctics espanyols s'estaven disparant un nou tret al peu obligant-los a seure al banc dels acusats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Això no podia acabar bé de cap manera, sobretot si recordem que abans de fer-se la consulta, el Govern de Madrid va dir que això seria una costellada. Però per sort, tot i les dificultats per la prohibició del Tribunal Constitucional, un govern valent amb l'únic suport extern del David Fernández de la CUP, i malgrat l'oposició inicial d'ERC i ICV, va decidir tirar-la endavant igualment convertida en un procés participatiu que va conservar la pregunta pactada, i comptant amb 40.930 voluntaris per vetllar pel bon funcionament de la jornada.

Un altre indicatiu que hauria d'haver estalviat a la justícia espanyola el ridícul internacional que ha fet aquesta setmana va venir del fet que els jutges de guàrdia de Barcelona, Tarragona, Badalona i Manresa van rebutjar les mesures cautelars sol·licitades per partits polítics i particulars, per suspendre el 9N. En aquestes denúncies es demanava el tancament dels edificis públics que eren punts de votació, el decomís de tots els mitjans materials i la detenció dels "autors" i responsables dels suposats delictes, que els jutges van considerar legals. El resultat d'aquell exercici democràtic impecable és prou conegut, 2.344.828 de catalans i catalanes vam poder opinar sobre el futur polític que volem per a Catalunya, a través de les 6.695 urnes de cartó que

hi havia repartides en 900 meses i 1.300 punts de votació. Això va generar un ressò internacional que va arribar a tots els continents, gràcies als milers de periodistes internacionals que en van informar i al boom obtingut a les xarxes amb els *hashtags* *#CataloniaWins*, *#9N* i *#OmplimlesUrnes*, que van ser *trending topic* mundials en pocs minuts.

Ja ho veuen, la molta neurona que va fer treballar la part catalana, va donar els seus fruits i la consulta va ser un èxit tan rotund que, una vegada més l'orgull i la testosterona espanyola no van poder pair i el govern de l'Estat va forçar el lamentable i poc edificat espectacle antidemocràtic al qual hem assistit aquesta setmana, on l'única prova de càrrec de l'acusació ha estat el testimoni ressentit d'una directora d'institut que no va facilitar el centre per a les votacions, amb vincles amb la ultradreta i Ciudadanos, presentada pel mateix fiscal que afina el que calgui políticament i que el mes vinent portarà el cas Palau, i al qual l'Alícia Sánchez Camacho es referia com a "fiscal

de confiança" a la conversa de la Camarga.

Així, per ordre de la vicepresidenta espanyola, Soraya Sáenz de Santamaría, el fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, va considerar que Mas, Ortega, Rigau, i no ens oblidem d'en Quico Homs, havien comès, entre altres, un delictes de desobediència, al saltar, amb una participació activa, la suspensió acordada pel Tribunal Constitucional. Poc va importar que els fiscals catalans creguessin que no hi va haver desobediència, perquè quan el TC va suspendre el 9N no va advertir a la Generalitat de les conseqüències que podia comportar saltar-se la resolució judicial.

Avui, podem donar les gràcies una vegada més al govern de l'Estat espanyol per aquesta nova mostra que l'únic que ofereix per a Catalunya és l'amenaça judicial, la coerció inhabilitadora i sancionadora, la ràbia per haver ofès el seu orgull que ens volia doblegats, mesells i obedients.

Potser han aconseguit que no es parli gaire de la primera condemna pel *cas Gürtel*, que portarà a la presó a una exconsellera del govern del PP valencià i als caps de la trama de corrupció, però han fet encara més evident al món que són incapaçs d'oferir una idea i un projecte il·lusionant i motivador per Espanya, que vulgui atreure i seduir a les nacions i les persones que en volem marxar.

Però el millor de tot, és que amb aquest judici polític i injust han aconseguit tornar a situar el president Mas al bell mig de la política catalana, com un actiu i referent polític de valor incalculable, pel coratge i la intel·ligència que ha demostrat, alhora que han tornat a reforçar encara més la cohesió i la unitat d'acció dels independentistes, determinats a seguir utilitzant molta neurona, davant dels seus excessos de testosterona, per aconseguir la llibertat que anhelem i ens mereixem.

